

вимелехъ повыка всички-тѣ си слугы, и каза всички тѣзи думы въ уши-тѣ имъ: 9 и человѣци-тѣ ся много уплашихъ. И повыка Авимелехъ Авраама, и рече му: Шо стори ты съ нась? и какво ти съгрѣшихъ, та тианесе на мене, и на царство-то ми голѣмъ грѣхъ? направиль си ми работы 10 които не трѣбува да ся правяты. И рече Авимелехъ Аврааму: Шо си видѣлъ ты, 11 та стори това ищо? И рече Авраамъ: Понеже азъ рѣкохъ: «Неще да има страхъ Божій въ това място: и ѿще мя убийжъ 12 заради женж-тѣ ми. И наистинѣ хестра ми е, дѣщеря на башж ми, но не дѣщеря 13 на майкѣ ми: и станж ми жена. И когато мя стори Богъ да странствувамъ отъ башчин-тѣ си домъ, рѣкохъ й: Това добро ѿще ми сторишъ: на велико място дѣто отидемъ, «казувай за мене: Той ми е 14 братъ. И «зѣ Авимелехъ овцы, и говеда, и рабы, и рабини, и даде Аврааму, и въръ 15 нѣжъ му Саррж женж-тѣ му. И рече Авимелехъ: Ето земя-та ми прѣдъ тебе: на 16 сели ся дѣто ти е угодно. И на Саррж рече: Ето дадохъ тысячицѣ сребреници 17 на брата ти: «ето, това ти е покрыва-ло за очи-тѣ прѣдъ всички които сѫ съ тебе и прѣдъ всички други. И така бы 18 тя обличена. И ѿпомоли ся Авраамъ Богу: и ищѣли Богъ Авимелеха, и женж 19 му, и рабини-тѣ му, и родихъ чада. Защото Господъ ѿбѣше заключилъ съвѣтъ всички ложесна въ домъ-тѣ Авимелеховъ, поради Саррж, женж-тѣ Авраамовъ.

ГЛАВА 21.

1 И посѣти Господъ Саррж, както рече: и стори Господъ на Саррж както бѣ ка- 2 залъ. И «зачиж Сарра, и роди синъ на Авраама въ старинѣ-тѣ му, ^и на срокъ-тѣ 3 за когато му бѣше рекль Богъ. И нарече Авраамъ име-то на сына си, когато му ся роди, когато му Сарра роди, ^и*Исаакъ. 4 И обрѣза Авраамъ сына си Исаака въ осмий-тѣ день, ^и както му бѣ заповѣдалъ 5 Богъ. А ^иАвраамъ бѣше на сто години, 6 когато му ся роди Исаакъ синъ му. И рече Сарра: «Богъ ми направи смѣхъ: който чуе, ^ище ся смѣе съ мене наедно. 7 И рече: Кой бы рекль Аврааму, че Сарра ѿще кѣрми чада? ^ипонеже му родихъ 8 синъ въ старинѣ-тѣ му. А дѣте-то по-

^и Гл. 26; 10. Исх. 32; 21.
Иис. Нав. 7; 25.
^г Гл. 34; ^и 7.
^с Гл. 42; 18. Псал. 36; 1.
Ипрн. 16; 6.
^т Гл. 12; 12. 26; 7.
^у Виж. Гл. 11; 29.
^ф Гл. 12; 1; 9, 11, и др. Евр. 11; 8.
^х Гл. 12; 13.
^ц Гл. 12; 16.
^ч Гл. 13; 9.
^ш Ст. 5.
^щ Гл. 26; 11.

^и Гл. 24; 65.
и лов. 42; 9, 10.
^и Гл. 12; 17.
—
^а Гл. 2; 21.
^б Гл. 17; 19, 18; 10, 14. Гал. 4; 23, 28.
^в Дѣян. 7; 8. Гал. 4; 22. Евр. 11; 11.
^г Гл. 17; 21.
^д Гл. 17; 19.
^е Смѣхъ.
^ж Дѣян. 7.

растїж и отбихъ го: и направи Авраамъ голѣмо угощеніе, въ който день отбихъ Исаака.

9 И видѣ Сарра синъ-тѣ на Агарь ^иЕгипетянкѣ-тѣ, ^икогато бѣ родила Аврааму, 10 че ^исе присмила на Исаака. И рече Аврааму: «Испѣди тѣжи рабынїж, и сына ѹ: защото иѣма да наслѣди синъ-тѣ на тѣжи 11 рабынїж съсъ сына ми Исаака. И тая дума ся видѣ твърдѣ тежка на Авраама 12 ^иза сына му Исламила. И рече Богъ Аврааму: Да ти ся не види тежко за момче-то, и за рабынїж-тѣти: за всичко, което ти рече Сарра, слушай думѣ-тѣ ѹ: ^ираз- 13 щото въ Исаака ѿ ся наименува на тебе сѣме. А и синъ-тѣ на рабынїж-тѣ ѿще направи да стане народъ; защото е твоє 14 сѣме. И станж Авраамъ на сутринѣ-тѣ рано и зѣ хлѣбъ и мѣхъ съ водж, и даде на Агарь, и тури ги на рамо-то: ^идаде ѹ и дѣте-то, и ^ииѣхъ испроводи: а ти отиде и ся скиташе по пустынїж-тѣ Вирсавѣй. 15 И когато ся съвѣши вода-та въ мѣхъ-тѣ, тя хвърли дѣте-то подъ единъ хвастъ. 16 И отиде та сѣдихъ на срѣцъ, далечъ колкото единъ хвърлей на стрѣлъ: защото рече: Да не видѣ смѣртъ-тѣ на дѣте-то. И сѣдихъ на срѣцъ, и възвыси гласть и плака. И ^ичу Богъ гласть-тѣ на момче-то: и повыка ангелъ Божій къмъ Агарь отъ небе-то, и рече ѹ: Шо ти е, Агарь? не бой ся: защото чу Богъ гласть-тѣ на момче-то отъ място-то дѣто е. Стани, дигни момче-то, и укрѣпи го съ ржакъ-тѣ си: защото ѿ ѿще го направи да стане народъ 19 великъ. И ^итвори Богъ очи-тѣ ѹ, и тя видѣ кладенецъ съ водж, и отиде та на пълни мѣхъ-тѣ съ водж, и напои момче- 20 то. И «Богъ ѿбѣше съ момче-то, и то по- 21 ^ирастїж, и насели ся въ пустынїж-тѣ, и ^истанж стрѣлецъ. И насели ся въ пустынїж-тѣ Фараонъ: и ^изѣму майка му женихъ изъ Египетскѣ-тѣ земїж. 22 А въ нова време ^иАвимелехъ, съ Фи- 23 хола военачалника си, говори на Авраама и рече: «Богъ е съ тебе въ всичко ѿ- 24 правиши. И сега ^изакълни ми ся тукъ въ Бога, че не ѿще ся покажешъ непрѣнь на мене, и на сѣме-то ми, нито на родѣ-то ми: ^ино спорѣдъ милостъ-тѣ којкото ти съмъ сторилъ, ѿще сторишъ на мене, и на 24 земїж-тѣ дѣто ты ся пришелецъ. И рече 25 Авраамъ: Азъ ся заклѣрамъ. И обличи

^и Гл. 17; 10, 12.

^и Гл. 17; 1, 17.

^и Иса. 126; 2. Иса. 54; 1.

^и Гал. 4; 27.

^и Лук. 1; 58.

^и Гл. 18; 11, 12.

^и Гл. 16; 1.

^и Гл. 16; 15.

^и Гал. 4; 29.

^и Гал. 4; 30. Виж. Гл. 25; 6.

^и 36; 6, 7.

^и Гл. 17; 18.

^и Рим. 9; 7, 8. Евр. 11; 18.

^и Ст. 18. Гл. 16; 10, 17; 20.

^и Иоан. 8; 35.

^и Иис. 3; 7.

^и Ст. 13.

^и Числ. 22; 31. Виж. 4 Цар. 6; 17, 18, 20. Лук. 24;

^и 16, 31.

^и Гл. 25; 15, 39; 2, 3, 31.

^и Гл. 16; 12.

^и Гл. 24; 4.

^и Гл. 20; 2, 26; 26.

^и Гл. 26; 28.

^и Иис. Нав. 2; 12. 1 Цар. 24; 21.